

С НАМИ БОГ

Църковно настоятелство при храм „Св.цар Борис“

брой 2, януари 2015г.

БИБЛИЯТА- КНИГА НА КНИГИТЕ

Бибlijата е най-превежданата книга в света. Тя държи рекорда – от световно известните езици и наречия, които са 6900, в момента Бибlijата може да се чете на 2200 езика¹. Можейки да четем най-необходимите книги от Бибlijата на роден език още през IX век, а по-късно и цялото Писание, знаем ли ние днес достатъчно за Книгата на книгите?

Думата „библия“ е гръцка – βιβλία и означава книги. Св. Климент Римски за първи път нарекл сборника от свещените книги та βιβλία във второто си послание до коринтяни, но във всеобща употреба названието започнало по времето на Ориген (175-254г.) и св. Йоан Златоуст (343-407 г.).

Бибlijата наричаме още Свещено писание или само Писание, Свето писание, Слово

Божие- всички тези наименования са правилни, защото книгите съдържащи се в този сборника са боговдъхновени. Те са написани от Светия Дух чрез осветени от Бога мъже- пророци и апостоли и тези книги съдържат Божието откровение за спасение на човечите.

Книгите на Светото писание се делят на старозаветни и новозаветни. Книгите на Стария завет са написани до Христовото идване на земята. Езикът, на който са написани тези книги е староеврейски². Книгите на Новия завет са писани на гръцки език, с изключение на Евангелие от Матей, което първоначално е било на еврейски- по него време това е езикът на науката и философията, освен това е бил всеизвестен.

Брой и деление на книгите в Св.Бибlijа

Свещените книги са започнали да се делят на Стар и

Нов завет в края на I и началото на II век. Бибlijата съдържа 77 книги, от които 50 са старозаветните и 27 новозаветните. Книгите на Стария завет се делят на канонични и неканонични, каноничните са 39, а неканоничните съответно 11. Каноничните книги от своя страна се групират в четири групи: законоположителни, исторически, учителни и пророчески.

Законоположителните са първите пет книги Битие, Изход, Левит, Числа и Второзаконие. Тези книги наричаме още Петокнижие и са написани от Мойсей. Законоположителни са, защото съдържат основния закон даден от Бог на Мойсей на планината Синай. Самият Господ Исус Христос нарича тези книги Закон Мойсеев (Лука 24:44). Исторически са: Книга Исус Навин, Книга Съдии Израилеви, Книга Рут, Първа, втора, трета и четвърта книга Царства, Първа и втора книга Паралипоменон, Първа книга на Ездра, Книга на Неемия, Книга Естир. Тези книги

¹ По данни на Международния съюз на библейските дружества от 2008г.

² Малки части са написани на халдейски и старогръцки език.

съдържат преди всичко историята на еврейския народ. Учителните книги са пет, а именно Йов, Псалтир, Притчи Соломонови, Еклисиаст и Песен на Песните. Те са учителни, защото съдържат учението за вярата. Последната група старозаветни книги това са пророческите. Те съдържат пресказания за бъдещето и главно за идването на Спасителя Иисус Христос.

За неканоничните старозаветни книги се смята, че те не са боговдъхновени, но все пак са книги свещени, добри и назидателни. Те също са групирани. Исторически са: Втора книга на Ездра, Книга на Товит, Книга Иудит, Първа, втора и трета книги Макавейска. Учителни неканонични книги са: Премъдрост Соломонова и Премъдрост на Иисуса син Сирахов. Пророческите книги са три- Послание на Иеремия, Книга на пророк Варух и Трета на Ездра.

Новият завет не съдържа неканонични книги. Всички 27 книги в него са утвърдени от Църквата за канонични. Според съдържанието си, те се делят на исторически, поучителни и пророчески. Исторически са: Евангелията и Деянията апостолски. Те описват живота на Иисус Христос и на първата църква. Поучителни са Съборните послания и 14-те Павлови послания. Апостолските послания са поучителни, защото в тях се дават поучения за

вярата, нравствеността и живота в Църквата. Пророчески книги са: Откровение на Св. Иоан Богослов, в което се разкрива бъдещата съдба на Христовата църква.

Главни преводи на Св. Писание

Първият превод на Библията е направен на гръцки език. Този превод е известен като превод на седемдесетте или Септуагинта или Александрийски превод. Бил извършен от 72 евреи, които знаели гръцки. Сам Господ Иисус Христос и апостолите са си служили с този превод. От този превод е направен нашият славянски, започнат от св. Братя Кирил и Методий.

След този превод на гръцки са направени преводите на Акила през II в., Теодотион също през II в. и на Симах малко след това. След тези три превода са направени други три от неизвестни преводачи. Те са наречени пети, шести и седми превод. Следва преводът на Ориген, наречен Хексапла, състояща се от 50 тома и съдържа около 6000 страници. В шест колони той поставил еврейския оригинален текст, превода на Седемдесетте, този на Акила, този на Симах, един редактиран от него на Седемдесетте и накрая превода на Теодотион.

Сирийският библейски превод - Пешито, и днес е на особена почит сред християните

в Сирия, за които бил направен. Пешито е най-древният превод след това на 70-те, извършен непосредствено от еврейски.

Египетски превод- Коптска библия. Те датират от II и III в. сл. Хр.

Етиопски превод за нуждите на абисинските християни. Направен е на древноетиопски език през IV в. от неизвестен преводач или преводачи. Представлява буквален превод от гръцкия текст на Седемдесетте с начално, старинно деление на книгите на отдели. Етиопска библия.

Арменски превод също от IV в.

Готски превод на епископ Улфила, създател на готическата азбука. Това е най-старият паметник на германската писменост.

Латински преводи. Итала е косвен превод от непосредствения превод на 70-те, направен е на латински език в Северна Африка, около средата на II в., за нуждите на християните, говорещи латински. Днес от него са запазени само отделни части.

В добросъвестността си при споровете между евреи и християни, нерядко основавани на различия между еврейските свещени книги и превода на 70-те, в желанието си да допринесе за споразумение Блажени Иероним си поставил трудна и тежка задача - да направи

наново от еврейски точен превод на ветхозаветните книги и с туй да ликвидира споровете между евреи и християни, защото и едните и другите ще се ръководят от еднакъв текст. За целта той се заел да изучи еврейския език основно (вече го знаел), усъвършенствувал го при частен учител-равин, снабдил се с авторитетни еврейски текстове, и в 389/390 г. започнал непосредствено от еврейския оригинал нов латински превод на Ветхия Завет. Завършил го в 405 година. Този негов превод от еврейски остана в богословската наука с прозвището Вулгата.

Славянски превод.
Започнат през IX в. от Св. братя Кирил и Методий.

Необходимост от четене на Свещеното Писание

„Всичкото Писание е боговдъхновено и полезно за поука, изобличаване, изправяне и назидаване в правдата, за да

бъде Божият човек съвършен и годен за всяко добро дело (2Тим.3:14-17). Думите на Св. Апостол Павел ясно ни казват колко важно за нас християните е да четем и изучаваме Свещеното писание. „В Свещеното Писание, казва архимандрит Юстин Попович, Бог е казал всичко, което е трябвало да се каже на хората. В Свещеното Писание се намира биографията на всеки човек, на всеки без изключение. В него всеки от нас може да открие себе си, подробно описан и разкрит – всички свои добродетели и пороци, които имаш, можеш да имаш или да нямаш; ще намериш пътища, по които своята душа и душата на всекиго се движи от грях към безгрешност, и целия път от човека до Бога и от човека до дявола. Ще намериш начини как да се освободиш от греха, ще намериш, с една дума, цялата история на греха и греховността и цялата история на правдата и праведниците. Ако ли си опечален, в Свещеното Писание

ще намериш утеха; ако ли си тъжен – радост; ако ли си гневлив – кротост; ако ли си сладострастен – целомъдрие; ако ли си немъдър – мъдрост; ако ли си лош – доброта; ако ли си престъпник – милост и правда; ако ли си човеконенавистник – любов. В него ще намериш лекарство за всички свои пороци и страсти, и храна за всички свои добродетели и подвизи. Ако си добър, Свещеното Писание ще те научи как да станеш по-добър и най-добър; ако си усетлив, то ще те научи на ангелска нежност; ако си умен, то ще те научи на мъдрост”.

Д. Неделчева

БИБЛЕЙСКОТО ДЕЛО В БЪЛГАРИЯ - ИСТОРИЯ, ТРАДИЦИИ И ЗНАЧЕНИЕ

В исторически план духовното и културното издигане на редица народи е пряко свързано с превода на Библията на техния матерен език в процеса на християнизацията им. По този начин в развоя на даден национален език настъпва преход от говорима, неустойчива форма към литературно обособяване на голямо книжовно богатство. Така готският превод на Свещеното Писание, извършено

от създателят на готската азбука, епископ Улфила (IV в. сл.Хр.) е най-стария паметник на германската писменост. С библейските преводи на епископ Месроп (V в. сл.Хр.) на арменски и грузински език се свързва началото на съответните култури.

Епохалното дело на свв. Кирил и Методий, създатели на славянската писменост, се състои именно в това - с чисто проповеднически цели, като

мисионери - пратеници на православна Византия (IX в. сл.Хр.) те превели на старобългарски език от гръцки език Библията, за да бъде тя достъпна за новопокръстените славянски племена в Бохемия, Моравия и Панония.

Сложна е историческата съдба на Кирило-Методиевият превод на Библията при различните славянски народи, включително и в средновековна България. Както до падането на

Второто българско царство под турско робство (1396), така и известно време след това, нашите предци са си служили в своя частен, домашен и църковно-богослужебен живот с този славянски библейски превод. Безспорна историческа истина е, че в условията на чуждоземното владичество по нашите земи книжовните традиции заглъхнали.

По силата на историческите обстоятелства старобългарският текст на библейските, богослужебни и богословски книги преминал извън границите на поробеното отечество, като намерил прием, по-нататъшен развой и приложение най-вече в Киевска православна Русия.

Тъкмо този първоначален старобългарски текст на кирило-методиевия библейски превод, претърпял през XVI-XVII в. руска езикова редакция, е стандартизиран в окончателната си печатна форма като *Елисаветинска Библия* (1751). Известна под названието *Църковнославянска Библия*, тя се е използвала у нас през Възраждането за богослужебни цели. Но постепенното отдалечаване на народната българска реч от структурата и лексиката на църковнославянската езикова форма на Елисаветинската Библия, от една страна, и непонятността на употребяваните от гръцкото духовенство при богослужения и проповеди библейски текстове на гръцки език, от друга страна, породили необходимостта от библейски преводи на говорим български език още през Възраждането.

Инициативата за нов български превод на Библията поело Британското и чуждестранно библейско дружество (БЧБД, British and Foreign Bible Society). Заедно с Американското Библейско Дружество то си поставило за цел да превежда и разпространява Библията сред източните народи в границите на Османската империя на техния матерен, разбираем език. Така се идва до начални опити (по различни причини, обаче, неуспешни) за библейски преводи на простонароден български език: Новият Завет на архимандрит Теодосий Бистрицки (Петербург, 1823) и Четириевангелието на Петър Сапунов (Букурещ, 1838).

Всъщност първият определено успешен превод на целия Нов Завет на новобългарски език, отпечатан в Смирна през 1840 г. по поръчение и със средствата на Британското и чуждестранно библейско дружество (БЧБД), е извършен от йеромонах Неофит Рилски. Това отговорно възложение и по-нататъшният ход на Неофитовия превод са тясно свързани с личността на Търновския митрополит Иларион (1821-1827; 1830-1838), който бил посредник между пълномощника на БЧБД Бенджаним Баркър и риломанастирския духовник. Преводът на о. Неофит Рилски е бил извършен по време на учителстването му в Габрово (1835-1837) за удивително кратък срок от две години при непосилен, изнурителен труд и то често пъти денонощно. Касае се за крупен по обем и значение за духовната култура на българите през Възраждането

превод на Новия Завет, който завинаги е свързан с уникалната личност на високо ерудирания граматик и книжовник о. Неофит Рилски. Той е бил в богослужебна употреба под формата на евангелски и апостолски четива почти до Освобождението. Към него православните българи се отнасяли не като към протестантска книга, макар че претърпял шест издания и е бил разпространяван при феноменален успех от протестантските мисионери и продавачите на книгите на Британското и чуждестранно библейско дружество. За православните българи отпечатаният с църковнославянски букви Нов Завет служил и като православно "черковно евангелие", и като учебно помагало.

По инициатива и отново със средствата на Британското и чуждестранно библейско дружество през 1871 година в Цариград се отпечатва т.н. "Протестантска Библия". Тя е дело на преводаческа комисия, която включвала американските мисионери-методисти д-р Алберт Лонг (Dr. Albert Lang) и лингвиста д-р Илайас Ригс (1870-1900, Elias Riggs), както и възрожденските книжовници Петко Славейков, Константин Фотинов и Христодул Костович (Сичан Николов). Извършеният в продължение на 12 години (1859-1871) първи цялостен превод на Библията на литературен български език претърпява впоследствие няколко издания в Цариград, Ню Йорк, Лондон и София. Текстът е ревизиран през 1924 г. от

петчленна комисия под надзора на мисионера Robert Thompson.

Най-новото ревизирано издание (2000 г.) е осъществено от Българското Библийско Дружество в София със съдействието на Обединените Библийски Дружества (United Bible Society) и е юбилейно посветено "За прослава на Бога, за утвърждаване на Христовата Църква и Благословение на българския народ през новото Хилядолетие". Със своя позитивен дял евангелската Библия плътно се вгражда в духовната култура на Българското Възраждане и в религиозно-просветното дело у нас, или както бележи православният библеист проф. д-р Иван Марковски: "Този превод обективно погледнато, има големи заслуги за разпространение на Словото Божие между нашия народ".

Официалният библийски превод на Българската православна църква датира от преди 75 години. Негов главен инициатор и двигател е видният строител на Българската екзархия и на новоосвободена България - Варненски и Преславски митрополит Симеон, член на Българската академия на науките. В двадесетгодишната преводна работа (1900-1920 г.) участвали с научната си ерудиция и с истинска апостолска ревност университетските преподаватели проф. Васил Златарски, проф. Любомир Милетич, свещ. д-р (по-късно академик, протопрезвитер) Стефан Цанков, както и многоброен състав от високообразовани православни духовници и богослови.

Окончателната
литературна редакция

принадлежала на именития ни българист и славист проф. Беню Цонев - ваятел на библийския стил и език в Синодалната Библия, което ѝ придава висока художествена стойност. При своята работа над обемистата езикова материя преводаческият състав от различните комисии е вложил много усет и вещина, за да влее и съхрани в библийския сборник огромна част от словното богатство на материята ни език. Със съдействието на Обединените Библийски дружества, Синодалната Библия беше преиздадена през 1982 г., 1990 г., 1993 г., 1996 г. и 1998 година.

Проф. д-р Славчо Вълчанов
Из доклад, изнесен на 10 януари
2001 година в Библийския
форум в София

Молитва преди четене на Священото Писание (от св. Иоан Златоуст)

Господи, Иисусе Христе, разтвори сърцето ми, за да чуя Твоето слово и да го разбера, и да върша Твоята воля, понеже съм пришълец на земята. Не скривай от мене Своите заповеди, но отвори очите ми да разбера смисъла на Твоя закон. Открий ми неизвестното и тайните на Твоята премъдрост. На Тебе се уповавам, Боже мой, да просветиш ума и сърцето ми със светлината на Твоя разум. Не само да чета написаното, но и да го изпълнявам и не за свой грях да прочета житията и словата на светиите, но за обновление и просвещение, за да се осветя, за спасение на душата и наследяване на вечния живот. Защото Ти просвещаваши лежащите в тъма и от Тебе е всяко добро даяние и всеки съвършен дар. Амин.

НОВ ПРЕВОД НА БИБЛИЯТА

В навечерието на Деня на българската писменост и култура и на славянската писменост (2014 г.) беше представен нов цялостен превод на Библията на съвременен български език. Той е резултат на повече от две десетилетия Желев Димитров, гл. ас. Румен Стефанов, а богословът-славист проф. Стефан п. Емануилов

отговорна и добронамерена работа, извършена от специалисти (преводчици, преподаватели в Богословския факултет на СУ и стилисти от БАН). Това бяха проф. прот. Николай Стефанов Шиваров, проф. Славчо Вълчанов Славов († 2013 г.), доц. Иван Кожухаров († 2000 г.) е редактор-стилист. Най-напред превеждат Новия Завет, който излиза през

2002 г. Същевременно е започнал и преводът на Стария Завет, в работата над който се включват още доц. Емил Трайчев Стоянов и гл. ас. Ивайло п. Иванов Найденов (*титлите на университетските преподаватели са според тогавашното им академично звание – бел. ред.*), а славистът проф. Светлина Николова от БАН замества починалия медуременно проф. Кожухаров. Книжното тяло е красиво и добре изработено, а текстът се предлага онлайн и като приложение за електронни устройства (Мобилен телефон и/или таблет: <https://www.bible.com/bible/901/jhn.1.%D1%81%D0%B>; Online: <http://bibles.org/bul-CBT/Gen/1>).

по www.dveri.bg

Прекрасно е четенето на Писанията, но само тогава, когато е последвано от дела, защото ако четеш, но не изпълняваш, то четенето ще ти е за осъждане и повод за наказание.

Св. Йоан Златоуст

Преди да седнеш да четеш или да слушаш Свещеното писание, първо се помоли така:,, Господи Исусе Христе, отвори ушите и очите на сърцето ми, за да чуя Твоите думи и да ги разбирам, и да изпълнявам Твоята воля... Защото на Теб се уповавам, Боже мой да просветиш сърцето ми.”

Преп. Ефрем Сириец

ЕНОРИЙСКИ ЖИВОТ

ЕНОРИЯТА ПОСРЕЩНА РОЖДЕСТВО ХРИСТОВО 2014 г.

На 25и Рождество Христово храмът беше пълен. Отново бяхме заедно на празничната Златоустова св. Литургия. След нея имаше програма по случай светлия празник. Първи беше кварталния хор за народни песни "Авлига", а след това хорът "Аспаруховски бриз" изпя за нас стари градски песни. Отец Добромир от името на Църковното настоятелство подари на участниците по един стенен календар за новата 2015 година. След двата хора, децата от Неделното училище към храма ни зарадваха приятно със сценката, която изиграха. Те пресъздадоха събитията във Витлеем.

Младите „артисти“ получиха подаръци от учителките си. Дойде ред и на традиционната за нашия храм викторина с награди. Всеки можеше да отговаря на въпроси на библейска тематика и за верен отговор получаваше... кренвирш. След дългите пости участниците никак не бяха малко! Празника не мина и без дядо Мраз и Снежанка. Белоградият старец беше на гости в храма, гледа празничната програма и накрая раздаде лакомства на всички присъстващи деца.

На 1 януари в храма бе отслужена празнична Св. Василиева литургия. На същият ден Св. Православна църква отбелязва Обрезание Господне. На осмия ден от рождението Си Спасителят Иисус Христос е занесен в храма, за да бъде посветен на Бога, като Му се е дало името Иисус. Обрязан бил по еврейски обичай. На първи януари се чества паметта на св. Василий Велики- архиепископ на Кесария, вселенски отец и учител на Църквата, основоположник на кападокийското богословие.

НА МНОГАЯ ЛЕТА

6 ЯНУАРИ- БОГОЯВЛЕНИЕ

"И ето, отвориха Му се небесата, и видя Духа Божий да слиза като гълъб и да се спуща върху Него. И ето, глас от небесата, който казваше: Този е Моят възлюбен Син, в Когото е Моето благоволение". (Мат. 3:16-17)

(Репортаж от празника)

32-годишният Костадин Маринов Цвятков от Аспарухово, работещ като охранител, успя да достигне пръв до кръста, хвърлен от Варненския и Великопреславски митрополит Йоан. Това беше неговият четвърти пореден и първи успешен опит. Въпреки студеното време и силния вятър, двадесет мъже събраха смелост да скочат в ледените води край кораб „Академик“ на кея в Аспарухово.

По традиция хвърлянето на кръста във водата за Богоявление беше предходено от отслужване на св. Божествена литургия и литийно шествие от храм "Св. цар Борис" до кея на канала.

За всички участници в надпреварата църковното настоятелство при аспаруховския храм бе осигурило подаръци, връчени от Варненския митрополит Йоан.

по <http://sveticarboris.net/>

Тропар на Богоявление

Когато Ти, Господи, се кръщаваше в Йордан,
откри се поклонението на Св. Троица;
защото гласът на Отца свидетелстваше за Тебе, като Те нарече
възлюбен Син;
и Духът във вид на гълъб потвърди верността на словото.
Христе, Боже, Който се яви и просвети света, слава на Тебе”.

ПЦДОН

Св. Боян Енравота

Сдружение Отвори очи, към което се осъществява дейността на Православния център за духовно обгрижване на наркозависими „Свети Боян Енравота”, организира семинар на тема „Психосоциална рехабилитация и духовно обгрижване на зависими и техните близки”. Водещи ще бъдат експерти от Националния център по наркомании, утвърдени в сферата психолози и свещеници, осъществяващи социална дейност. Семинарът ще се проведе на два етапа- I-ви етап на 23, 24 и 25 Февруари и II-ри етап на 23, 24 и 25 Март 2015, в конферентната зала на Духовно-просветен център „Свети Архангел Михаил”, гр. Варна. Вратите са отворени за всички, които проявяват интерес към темата. Тъй като местата са ограничени, необходимо

е желаещите предварително да заявят своето участие на имейл pcdon2004@gmail.com или на тел. 0879113065. Като заключение на този семинар ще се проведе и тридневна дискусия, в която ще участват екипа и сподвижниците на ПЦДОН. Целта на дискусията ще бъде обсъждане възможностите за развитие и повишаване качеството на услугите, предлагани в терапевтичната програма на ПЦДОН.

Семинарът ще се реализира в рамките на проект „Организационно развитие за по-добра подкрепа на наркозависими младежи” към Програма за подкрепа на НПО в България по Финансовия механизъм на ЕИП 2009-2014.

СТРАНИЧКА ЗА ДЕЦАТА

ПАЯКЪТ

Филип Андреев

Дядо беше овчар. Лете, разпуснеха ли ни от училище, живеех при него. Къшлата му бе насами билото, на една гънка на стария роден Балкан.

Една мирна вечер жълтите иглики грееха в тихия светлик на заника. От долчинката се донасяше гъсто ухание на салкъм. Морен вятър шъташе из листа-ка. Из планинския въздух жужаха окъснали пчели. Балканът едва притаено дишаше под сенките на сетните кремаво бели облаци, които бързаха да се приберат зад баирите. Над чернеещите хребети се рееше сокол.

Откъм кривия друм се донасяше дрънчене на хлопатари. Овцете цял ден са хрупали росна тревица и сега заморени си идат у дома. Завтекох се да отворя вратника... Нощта вече си бе постлала тъмно халище и се гласеше за сладък сън.

Запътих се към кошарата, дето се намираше схлупената овчарска колиба. Тъкмо да отворя вратата, гледам — в единия ъ ъгъл се полюш-ва паяжина. Нежна, извезана с грижа, вещина и много търпение. Тънка като свила, сребърна като сърма, изящна като дантела. Разсърден на паяка, че точно на вратата ми си е опънал жилището, я насмотах и я магнах оттам.

Ала за мое учудване, на другата сутрин паяжината отново висеше на предишното място, сребрееше в кристалните лъчи на изгрева, по-тънка и още по-прекрасна — с фини и равни чупчици, сякаш дело на изкусните пръсти на търпе-лива и сръчна плетачка. С жалостно чувство я насъбрах, смачках я и я хвърлих на вятъра.

Ала на другото утро тя отново беше там! Стана ми неловко и гузно. Бедното паяче, сигурно цяла нощ се е трепало да изтъче своята дантелка, а аз, грубиянката, с едно махване му я пометох и целия му труд опростих. Тъй жално ми стана, че потърсих паяка, да си поискам прошка за злото,

което дважди му сторих. Ето го, притаен в тъмния ъгъл, в една пукнатина на стената!

— Прости ми, клето паяче! Повече няма да правя така!

А то мълчи, прави се че не разбира.

— Прости ми, обещавам ти, че ако ми простиш, вече няма да ти развалям паяжината!

Черните му очички ме гледат и не мигат.

— Мигар не ще ми простиш?! На ти тогаз!

И отново рехавата плетенка полита с вятъра.

Обаче търпеливият и трудолюбив паяк отново ме посрами — на другото утро неговата свилена паяжина пак бе опъната пред вратата на одаята и срамежливо се поклащаше от повея на утренника.

Чак тогава разбрах мъдростта на паяка. При всичкото зло, което му бях сторила, той нито веднъж не проропта, нито се отчая, нито пък си рече: “Уф, нищо няма да излезе, по-добре да зарежа тая работа!” Не. Научен от Създателя си, той се трудеше търпеливо от ранни зори до късна доба, работеше скромно, мълчаливо и съсредоточено. Не се препираше, не се оплакваше, и от труда се не плашеше. Затова и работата му спореше.

Оттогава почнах да го уважавам. И не само него! Заглеждах се в мравките, спомняйки си мъдрите Соломонови слова: “Иди при мравката, ленивецо, виж нейната работа и бъди мъдър!” Гледах как пчелите кацат от цвят на цвят и смучат сладък нектар, как го събират в килийките на кошерите и правят от него дъхав горски мед. Гледах как кълвачът, тоя доктор на леса, чука по кората на дърветата и ги чисти от гъсеници и други вредни буболечки. И постепенно пред детските ми очи се откриваше чудесната Божия премъдрост, написана в книгата на сътворения от Него свят с живи, трогващи душата букви.

**Занятията в Неделното училище са всяка
неделя след Св. Литургия.**

СЪОБЩЕНИЕ

от екипа на ПЦДОН

Сдружение Отвори очи търси да назначи Социален работник в екипа по обгрижване на зависими към Православен център за духовно обгрижване на наркозависими, кв. Аспарухово, Варна. Кандидатите трябва да имат завършено више образование, степен бакалавър или магистър. Опитът в социалните дейности е предимство. Желаетелите да кандидатстват за позицията Социален работник могат да изпратят автобиографията си, придружена с мотивационно писмо, на адрес: pcdon2004@gmail.com не по-късно от 15.02.2015г.

Адрес на храм „Св. Цар Борис“
Кв. Аспарухово, ул. „Места“ 38 а
Тел: 052/ 370 635
<http://sveticarboris.net//>

Свещеници, които служат в храм „Св.
Цар Борис“
свещеноиконом Добромир
Георгиев
протойерей Георги Фотакиев
свещеник Ясен Керчев
свещеник Михаил Манев

**Внимание! Вестникът съдържа
текстове от Священото Писание и
икони. Не го използвайте за
домакински и други нужди!**

Енорийски лист „С нами Бог“ се
издава с благословението на Варненски
и Великопреславски митрополит Йоан

Бележка на екипа

Братя и сестри, с Божията
помощ втори брой на Енорийски лист
„С нами Бог“ е в ръцете Ви. Молим
всеки който чувства в себе си, че има
сили, възможности, талант и желание
да се включи в това дело- списването
на вестника да се обади на някой от
екипа.

Очакваме вашите отзиви и
мнения за вестника. Приемаме идеи и
предложения за теми, които ви
вълнуват.

Ще сме благодарни и ще се
радваме и на вашата молитвена
помощ, за да продължим и за в бъдеще
да издаваме Енорийския лист.

ЦЪРКОВНИ НАСТОЯТЕЛИ

свещ.ик. Добромир Георгиев -
председател на Църковното
настоятелство

Емил Мицов

Георги Пенчев

д-р Марияна Христова

Добринка Иванова-Неделчева

Тихомир Бинев

Мартин Димитров